

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vetere Clerico, Monacho, Clerico-Monacho, Libri Tres

Primus veterem habitum: Secundus conuictum ac disciplinam: Tertius honores ac priuilegia describit

De Clerici, Monachi Vetere Institvto. Liber Primvs - Distinctus in tres Partes. In quibus, praeter veterem eorum habitu[m], multa quoque inserta de veste veterum laicorum. Breuiterq[ue] explicata singulorum origo, & antiquitas.

Landmeter, Laurentius

Lovanii, 1626

Cap. II. Institutum monasticum antiquissimum latissimè mox ab Ecclesiae exordio diffusum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11007

Bellar.
lib de
Monach.
cap 5.
Aug 17.
de ciuit.
cap 4.
S. Tb.
2. 2. q.
88 ar. 4.
ad. 3.

eos, *primos Christianorum monachos*. Vouisse Apostolos auctor est S. August. & sequitur S. Thomas. *Dixerunt potentes illi* (inquit S. August.) *Ecce nos dimisimus omnia, & secuti sumus te. hoc votum potentissimi illi vouerant*. Vouisse autem eos non quia Clerici erant, sed quâ Monachi (præterquam quod euidens sit huiusmodi vota ad institutum Clericorum non pertinere) argumento est; hâc potissimum ratione, Canonicos illos qui Monachismum adsumebant ab alijs fuisse discretos, quod dicta vota emitterent. Docet Molanus, libro de Canonicis.

d. g. c. 6.

CAPVT II.

Institutum monasticum antiquissimum latissime mox ab Ecclesia exordio diffusum.

INstitutum Monachorum cepit, vt ex Dyonisio diximus, à temporibus Apostolorum, ac initio nascentis Ecclesiæ. Imò & vetus testamentum suos habuit Monachos. Vnde Eliâ, Elizæum, & filios Prophe-

Prophetarum, veteris Testamenti monachos vocat S. Hieron. De quibus Apostolus. *Circuierunt in melotis, in pellibus caprinis, egentes, angustiati, afflicti, quibus dignus non erat mundus: in solitudinibus errantes, in montibus & speluncis, & cauernis terræ.*

*Ep. 4. ad
Rusticū
Ad He-
braeos 12*

In nouo Testamento iure Patriarcham sibi esse Monachi gloriantur Iohannem Baptistam: ac verissimè de eo scripsit Chrysof. *Sicut Sacerdotum principes sunt Apostoli, sic Monachorum princeps Iohannes Baptista.* Proximè hunc sequuntur Essæi, siue, vt eos vocat Epiphanius, Iessæi, quorum vitam admirabilem latius descripserunt, Philo, Iosephus, Hieronymus, atque de ijs pro materiæ & argumenti exigentiâ quædam attingimus libro sequ.

*Hom. 1.
in Marc.*

Porro institutum monasticum, primum latissimè se diffudit in Orientem: atque ubi primus ille Iessæorum ardor deferbuerat, restituit eum (vt Auctoꝝ est Baronius) magnus Anthonius. Cuius sæculo aut paullo infrà, Palæstinam, Syriam, Asiam minorem, Cappadociam, Pontum

O

Arme-

Armeniam, Mesopotamiam, & Boreales
regiones examina monachorum repleue-
rant, vsque ad latrones Bessas & Dacos.
De quibus S. Paulinus cecinit in reditu
Nicetæ.

*Nam simul terris animisque duri,
Et suâ Bessi niue duriores,
Nunc oues facti Duce te gregantur,
Pacis in aulam.*

*Mos ubi quondam fuerat ferarum,
Nunc ibi ritus viget Angelorum,
Et latet iustus quibus ipse latro
Vixit in antris.*

*Ep. 3. ad
Heliodor.*

Sed & de Bessis meminit S. Hieron. ubi
ait, *Indus, Persa, Gotthus, Aegyptius philo-
sophantur: Bessorum feritas & pellitorum
turba populorum, qui mortuorum quondam
inferijs homines immolabant, stridorē suum
in Crucis fregerunt melos.* Et alio loco. *De
India, Perside, Aethiopiâ, monachorum quo-
tidie turmas recipimus.* eorum scilicet, qui
ad loca sacra pietatis ergo ventitabant.

*Ep. 7 ad
Latam.*

Hoc interim verum. In Occidente ante
S. Athanasij in eo exilium, vitæque magni
Anthonij

ET MONACHORVM HABITV. 107
Anthonij per eum factam promulgationem, vitam cœnobiticam minus fuisse in usu. licet enim nunquam antea defuerint viri sancti, qui seorsim ab alijs agerent solitarij; atque ingruentium persecutionum occasione, potissimum laterent in speluncis & cauernis terræ: vt tamen esset tam virorum quam mulierum cœtus, qui monasticam exercerent disciplinā, id primū accepit Roma ab Anthonio isto magno per Athanasium Episcopum Alexandrinum à Romanā verò Ecclesia velut promptuario disciplinæ, aliæ omnes occidentalis orbis Ecclesiæ, mutuatae sunt. Ita Bar-

Anno
Christi
328.

CAPVT III.

Explicatur Baronius. Eius occasione de monasterio S. Mariae in monte Carmelo digressiuncula.

Sunt tamē qui de his ambigāt, imò Baronij sententiā minus modestè perstringant; contendētes vitam monachorū cœnobiticam

O 2

nobiticam